

mættede Ørkenens fire tusinde Mand med sin Vel-
signelse. Ogsaa vi er Guds udvalgte Folk, som
han har benaadet og gjort til sit Redskab, og vi
vil takke og lovsynge ham derfor. Ja, bort med
al Svaghed, bort med al Tvivl, og lad os folde
vore Hænder og synge med Salmisten:

I Jesu Navn syng Jesu Pris
I Ørken og i Paradis,
Alt, hvad som Tunge har og Røst,
Alt, hvad som Hjærte har i Bryst.
Halleluja for Herrens Ord
I Himlen hist og her paa Jord!
Halleluja, stig op, stig ned
For Jesus i al Evighed.

Efter Gudstjenesten samledes Folk som sæd-
vanlig udenfor Kirkedøren for at tage ham i Haanden
og takke ham for hans Tale. Men der var ogsaa
adskillige, der denne Dag gik bort i Vrede, fordi
de mente, at hans sidste Ord havde været møntet
paa Væver Hansen og de andre Talsmænd for den
forandrede politiske Taktik . . . og der var i den
sidste Tid bleven bestandig flere, der følte deres
Ære krænket ved mindste Modsigelse paa dette
Punkt.

Emanuel selv mærkede dog intet til denne